

Hierbij een [stromend schrijven](#) van jullie praktijkondersteuner.

Na kennis making met de patiënt wordt de eerste stroming in gang gezet, een chemische stroming : klikt het met elkaar ? De patiënt kan dan gaan denken : ja zij wil naar mij luisteren en ik mag meedenken ! De praktijkondersteuner kan het gevoel krijgen : ja die persoon staat open om aan zichzelf te werken en heeft geloof in mij !

Zoveel mensen, zoveel verschillende stromingen. Dus een bepaalde aandoening is niet het zelfde als die van je buurman. Bijvoorbeeld de ene persoon kan diabetes hebben en daarvoor metformine slikken, een andere heeft juist insuline nodig. Ook zijn er zoveel verschillende mogelijkheden tot het aanvaarden van de diabetes, hoe je ermee omgaat. Wat je wel of niet wil laten, of juist wél doen. Dit zijn allemaal stromingen waar je mee te maken krijgt en waarin je keuzes mag maken : hoe wil je ermee omgaan ?

Daarom kijk ik ook graag met de patiënten mee, om een eventueel *obstake*l in de stroming van hun lichaam te bekijken en een mogelijkheid te vinden om dat weg te halen. Of om een manier te vinden hoe dit de minste last geeft om zo fijn mogelijk mee om te gaan. Om daarmee de stroming rustig en kalm te laten verlopen.

Door het inzicht waaróm de stroming stagneert, kunnen we samen gaan zoeken naar oplossingen of verbeteringen. Het inzicht krijgen waarom iets ontstaat, wat kun je zelf doen en waar heb je extra hulp bij nodig ? Maar jij bepaalt hoe jouw stroming gaat en wij staan klaar om je daarbij te helpen.

Want als jij je eigen stroming voelt, en deze rustig kunt laten vloeien, dan word je bewust van je eigen levenskracht en kun een stroming die dreigt fout te lopen, gaan ombuigen !

Lieve groet van

Marie-Jose van Laarhoven

Praktijkondersteuner somatiek en ouderenzorg